

**Hann hefur meiri enn
einaferð lofta
Útvarpinum, tá á stóð. Í
góð 30 ár hefur
skúlalærarin Óli Olsen í
Klaksvík trúliga tikið
upp á band. Í dag hefur
hann eitt bandasavn við
túsundtals
útvarpssendingum**

DÁNIAL HØGAARD

Band nr. 270. Óli visir stóltur spóla-bandin fram.

Tað var í 1996. Föroyar og Spania mættist á Svanskabø, og Todi Jónsson skrivaði søgu, tá hann jónaði til 1-1. Men óhakkunni! Útvarpið hevði gleymt, at sett band-upptakaran frá. Málid var horvið í allar ævir. Hildu tey.

Til onkur kom í tankar um Óla. Og rett var. Sum ikki einferð mót ein 4-spors Revox bandupptakari í stovu á Heygavegi 42 í Klaksvík. Óli átti málid, á bandi nr. 270, og kundi sostatt bjarga Útvarpinum úr knipuni.

Søguhitt og stórhendingar

„Tey halda meg vera svakan. Púra svakan, sigur hann, tá vit standa í kamarinum, har hann hefur slikt bandasavn.“

Í bókhýllum standa 280 spóla-band við túsundtals sendingum, sum 46 ára Óli Olsen hefur tikið upp í ein heilan mánsdál.

Her eru upptøkur frá øllum teimum søguliga stórhendingum, sum hava verið í Föroyum seinastu góðu 30 árin. Og her eru stunda Bør Borsson og Fedgá á Ferð og óll tey stóru søguhittini í Útvarpinum hó um hó allar frásøgukenningar, sum hava verið á høyr í Útvarpinum.

Byrjaði við Pollux

Óli Olsen var bert 14 ára gamal, tá hann fall fyr bandupptakaranum. Tað var ein lítill Philips, sum pipi hansara, Frits Olsen, fækk sær, at taka upp kvæði við.

Óli gjørdi tónleikssendingar til egð brúk. Tók upp, tá Tongla-Tummas segði frá »Søgum av teimum Sjey høvumum«. Og so tók hann sjálfvar samrøður upp.

Einferð greiddi abbi pápa mín um frá teirri ferðini, tá »Pollux« gekk burtur út fyr Víðareidshelli, og um hvussu meininir vórðu

bjargaði í land. Hetta var starturin. Eg varð bitin beinavegin, minnst hann.

Hetta var í 1967, og upptøkan við abbanum og pápanum er tann fyrsta í bandasavninum hjá Olsen.

Fangar lóturnar

Tað mesta, Óli hefur tikið upp, eru sendingar, sum hava verið í Útvarpi Föroya. Og ein stórir partur er síð-soga. Upplæstur og samrøður. Óli sigur, at hann roynt bara at fanga tær stóru lóturnar við útvarpslútið. Lótur, sum vóru farnar framvið og hornvið, um einin bandupptakari var.

„Summi halda tað kanska vera býttisligt, at sita og lurta eftir fólki, sum langt síðani eru farin undir grønu torvu. Men eg siggi nú soleiðs uppi tað, at tí kemur ikki nærri samleikanum, enn tá ið fólk sjálvi sleppa at greiða frá.“

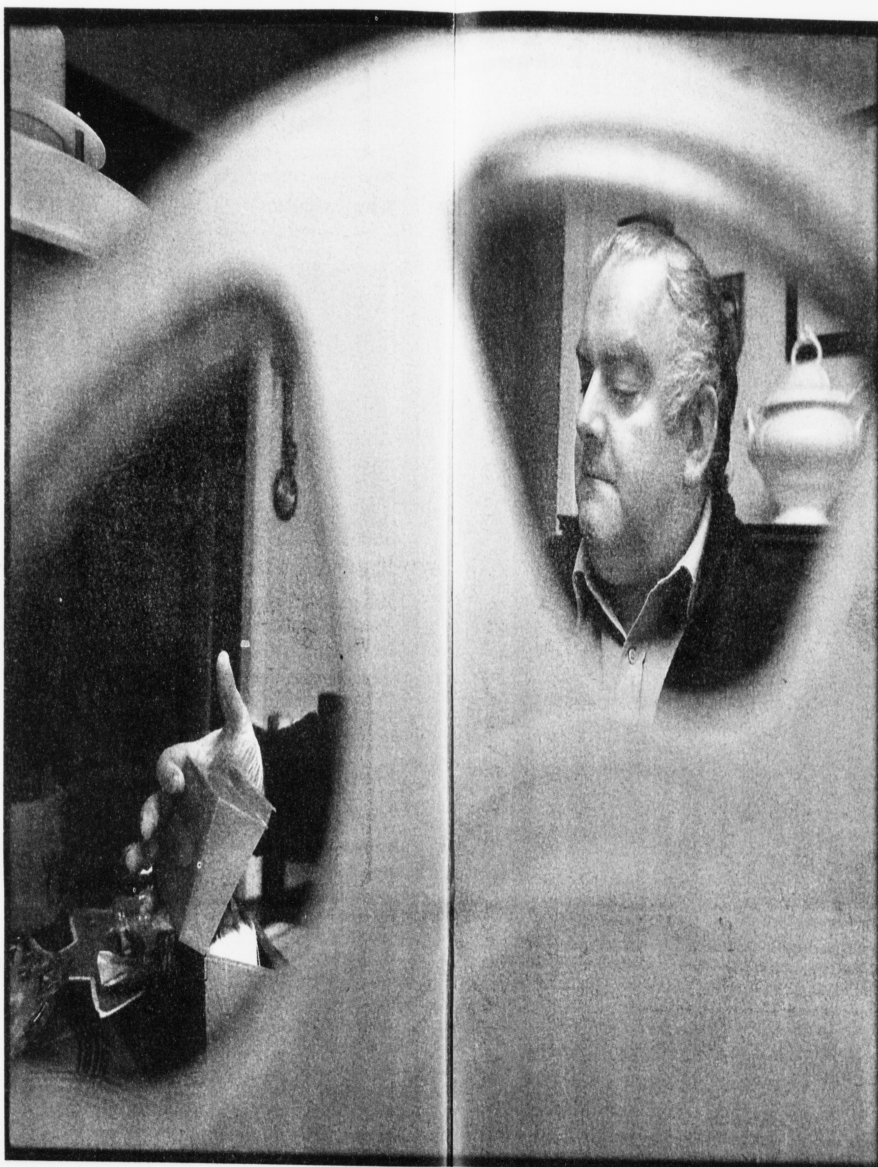
Og fært tú fram við Heygavegi 42 okkurt kvøldið kandi meiri enn so hent, at tú sást ein rundleiddan mann uppi í stovuvindeyganum. Skal Óli slappa av so velur hann nóg heldur at njóta eina góða útvarpsending, enn at seta seg frammanfyri sjónvarpið at gloða.

„Eitt dæmar mær væl: Havi eg fingið ein gíbetnaggar, so seti eg meg við oyratælfonum frammanfyri vindeygð, at lurta eftir onkari upptøku. Tá havi eg nakrar favorittar, sum eg velji innilum, sigur Óli, sum heldur, at slíkar lótur eru ríkar lótur.“

Beljandi móttøka

Umfraamt at virka sum ein slag av back-up hjá bandasavninum í Sor-turðki, so hevur Óli Olsen eisini verið góður at heita á hjá Útvarpinum, tá brúk hefur verið fyrj onkran upptøku í Klaksvík, í eini kaupari vend.

Og har Óli er við, hendir mangan okkurt stuttligt. Sum hini færbina, tá stór ein skipanótka í Klaksvík

„Tey halda meg vera svakan. Púra svakan, sigur skúlalærarin Óli Olsen í Klaksvík, sum í ein mánsdálur hefur fæst túsundtals útvarpssendingar á band.“

Olsen og bondini

skuldi festast á band.

Óli hevði fingið skeiva klokkuð at vita, so tá hann kom oman á keini var borgarsjórin Jógván við Keldu langt síðani lúður at tala.

Nú vóru góð ráð dýr. Útvarpið biðaði eftir bandinum, so røðan mátti takast upp, so ella so. Fyrst royndu teir nakrar ferðir á keini, men har var ov nógvur gangur, tí Nordoyastevna var um hetta mundið.

Tiskil gjørdist ikki annað enn at leta sær útum bogarsturnar. Óli við mikrofónini og borgarsjórin við síni røðu í bondini. Men í skundi-num gáðu teir ikki eftir skipanin-unum, sum vanliga ikki eru við til

skipanótøkur.

„Vit tóku upp og tað gekk frítt at lesa, sigur Óli og hermí eftir røðu hjá borgarsjóranum.“

„Ja, eg vil bjóða hesum skipi...og so hoyrir mann: meace!! Ja, eg vil takka teimum framsknu...meace!!“

Upptøkan varð send og tað varð ein ógilegur látur av hesum millum okkum báðar. Annars hoyrdi eg onganót nákað fyri tað, sigur Óli við einum skálakrosi.

Kartotekið

Bandasavn hjá Óli Olsen er væl skipað. Allar sendingarnar eru skrásettar alfabetiskt og í nummar-røð, so at tað er skjótt at finna tað

røttu sendingina fram.

Harafturat hevur Óli brúkt vikur og mánaðir, at skráseta óli fólkinum tósa á bondinum. Røddimar eru fleiri túsund í tali.

Alt er sett í kartotekskjúr og í ringbind. „Hetta hevur givið mær eina fantastiska vitan um síðsøgu og bókmentir. Tað kann næstan ikki sigast frá við orðum, sigur Óli, sum heldur, at bandasavn hjá verði eitt hent uppslagsverk.“

„Seinasta skotið“

Her eru upptøkur við øllum teimum størstu hendingum í nýggjari tíð. Tá nýggi skip komu til landið,

nýggir bygningar vórðu tiknir í

líga. „Seinasta skotið. Sjálvandi! Seinasta skotið í Borkoyarbergholium varð loyst av tann 23. februar í 1967. So bergholið er sjálvandi skrásett undir bókstavinum S.“

Hugfloðið má vera har, smilist Óli, sum hevði hann upplundt eina skottgryga skipan móti haccarum.

Fyrst bláur hann undir bókstavinum B fyrj berghol og síðani undir T fyrj tunellið, soleiðs sum tað er tá ið dagum.

Tá tað ikki hjálpir fer hann í tann færra kartotek-kassan at leta eftir Petur Mohr Dam, men heldur ikki tað gevur nákað útslit.

So minnist minnst hann kapp-

liga. „Seinasta skotið. Sjálvandi! Seinasta skotið í Borkoyarbergholium varð loyst av tann 23. februar í 1967. So bergholið er sjálvandi skrásett undir bókstavinum S.“

Hugfloðið má vera har, smilist Óli, sum hevði hann upplundt eina skottgryga skipan móti haccarum.

Fyrst bláur hann undir bókstavinum B fyrj berghol og síðani undir T fyrj tunellið, soleiðs sum tað er tá ið dagum.

Tá tað ikki hjálpir fer hann í tann færra kartotek-kassan at leta eftir Petur Mohr Dam, men heldur ikki tað gevur nákað útslit.

So minnist minnst hann kapp-

liga. „Seinasta skotið. Sjálvandi! Seinasta skotið í Borkoyarbergholium varð loyst av tann 23. februar í 1967. So bergholið er sjálvandi skrásett undir bókstavinum S.“

Hugfloðið má vera har, smilist Óli, sum hevði hann upplundt eina skottgryga skipan móti haccarum.

Fyrst bláur hann undir bókstavinum B fyrj berghol og síðani undir T fyrj tunellið, soleiðs sum tað er tá ið dagum.

stovuborðnum hjá Óla siggia næstan antikvarískir út.

Í dag, har alt er lítið og digitalt, eru tað ikki mong sum lata seg imponera av einum Revox frá 70-um, um við fyra sporum.

Teknologiska kolvælingin hevur gjørt tað trupult at finna eina mekanikara, sum dugir at umvæla ein Revox. Annar er longu farin at skrantar, so tað helst ein spurningur um tíð, hvussu leingi snældurnar mæla afturat.

„Eg havi hugsað um hvat eg skal gera við bondini. Eg veit ikki um nakar hevur áhuga fyrj teimum, sigur Óli. Sjálvur er hann gamal drongur, so tað er ongin upplagdur arvingur til bandasavnið.“

Kanska, heldur hann, kundi ein partur av bandasavninum komið til sín rett á Nordoya Fømmisfelag. Tí nóg av tí hann hevur tikið upp, er ein nordoyingar og úr Nordoyggjum. Eitt nú eru fleiri upptøkur frá sjónleki í Klaksvík, sum Óli áttið hevur havt stóran áhuga fyrj.

Óli heldur, at mong munnu halda hann vera ein seran original, at hann skal tíma at nýta so nógvi tíð frammanfyri einum gamlan band-upptakara. Men eftir øllum at døma er onkur farin at ganga í hansara fótsporun.

„Kanska eri eg upprunnin til at onkur annar hevur fingið áhuga fyrj at lurta og taka upp. Tey ringja til

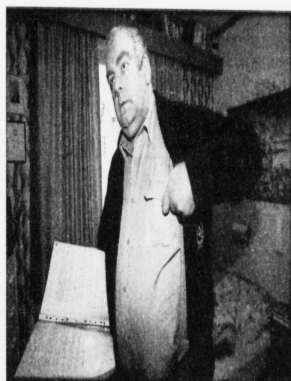
min og spyrja eftir hesari og hesari upptøkuni. Eg veit um onkran sum

er í ferð við at byggja sær eitt bandasavn upp, sigur Óli, sum kanska slett ikki er so einsamalur, tá avtómur.

„Frísøgnatíðin er um at koma fram aftur. Fólk tíma ikki bara at sita frammanfyri kassan longur. Tey vilja sleppa at uppliva nákað. Tað visir tann stóru áhugin um tíð, hvussu leingi snældurnar mæla afturat.“

Eitt er hvussu so er vist. Á júlum situr Óli Olsen aftur klárur við knottarnar. Teir fæmli Revox-armir verða tindrari, og helst endar onkur útvarpsarmróla ella -søga afturat millum bondini hjá Olsen.

„Hetta hevur givið mær eina fantastiska vitan um síðsøgu og bókmentir. Tað kann næstan ikki sigast frá við orðum, sigur Óli, sum hevur skrivið allar upptøkur, so at tað er skjótt at finna tað røttu sendingina fram.“

4 spor og fótspor

Tey báðar bandupptakarnir á